

Не ма ли ты жалѣешь

Защо са отдалъи ?

Ахъ, злата моя птичко,

Въ какво ти изгрѣшихъ ?

Изгубихъ инчко, инчко

Отъ тебъ катъ са лишихъ !

Съиз тебе азъ минѹвахъ

Пріятны часове ;

Безъ тебъ сега минѹвамъ

Въ тѣжгы и дове.

Смысли, съжали са

И милость ты стори,

И пакъ кждѣ мене

Крылецъ-тѣ ин простри.

Ела, ела птичко,

На самъ ты подфрѣкни ;

На самъ кждѣ-то инчко

За тебе тѣй пламти.

Дръвце столовато,

Да трай до тѣзь денье,

Тогазь до когато

За мене помене.

И тѣкъ ако доди